

Dienas tēma

Dieniškā maize

Bez Maizes nav dienas. Diena bez Maizes nemaz nav iespējama. Un Maize mūs var barot tik dažādi. Tā spēcina ne tikai fiziski. Tā ļauj mums gan augt, gan izaugt.

Mums katram ir sava Dieniškā maize. Un mēs katrs ar to saprotam kaut ko nepieciešamu un būtisku sev - to, bez kā nevaram iztikt, kas piedod dienai jēgu un saturu, kas pieprasa šim saturam pakārtotu rīcību, uzvedību un attieksmi. Ja mēs sadzīvojam ar savu Dieniško Maizes devu, kas dara mūs laimīgus, tad šādai Maizei ir milzu spēks un ļoti liela nozīme. Ja mēs no tās atsakāmies, tad, iespējams, zaudējam ko ļoti svarīgu.

Nakts orientēšanās

Apbruņojušies ar lukturīšiem, fotoaparātiem vai mobilajiem telefoniem, ar ko nobildēties pie atrastajiem kontrolpunktu objektiem, apmēram divdesmit dalībnieki, sadalījušies piecās komandās, vakar vakarā piedalījās 3x3 nometnes Nakts orientēšanās sacensībās. Katram dalībniekam bija līdzī ar maršruta karte, kurā bija atzīmētas vietas, kas pēc līdzī dotā apraksta vispirms jāatrod un pēc tam pie šī objekta jānofotogrāfējas. Maršruts diezgan pagarš, atrodamās vietas jāmeklē gan šajā ezera krastā, gan otrā. Lai atvieglotu sacensības dalībniekiem dzīvi, katrai komandai tika iedots līdzī arī mazs špiķerītis. (Raksta turpinājums 2.lpp)



Kas notiks šodien vakarā

20.15 – 21.30 Brīvais mikrofons

21.45

Vakara dziesma

No 22.00 ... Nīkšana un danči ar dzīvo mūziku Mazajā zālē

Atgādinājumi/Paziņojumi

Šovakar visi pulcējamies uz brīvo mikrafonu. Pieteikšanās pie Kaspara Ābrama.

UZMANĪBU!

Informācijas centrs ir atvērts katru dienu no 9.30 līdz 13.00. Pie centra dežuranta varat vērsties ar jebkuru jautājumu. Ja dežurants nevarēs jums atbildēt uzreiz, tad noskaidros jūsu jautājumu un atbildi sniegs cik drīz vien iespējams. Ja vajadzība ir neatliekama un īpaši nopietna, meklējiet vai zvaniet centra vadītājam **Laurim, tel.: 00353 860 533 550**.

Atcerieties, ka ārkārtas gadījumā, ja nepieciešama medicīniskā palīdzība, aizsardzība vai glābējs, tad Īrijā ir jāzvana pa telefona numuru **999**. Pēc savienojuma operators jums jautās, kurš no dienestiem jums nepieciešams (Ambulance/Fire/Garda). Nosauciet un vajadzīgs laiks palīgā.

Numurs 999 savienojas arī tad, ja jums tālruņa kontā ir beigusies nauda vai ir ieslēdzies „save screen”.

Svētbrīdis. Pieminam Intu

Šogad nometnes Svētbrīdis bija īpaši emocionāls, jo diakons Imants Miežis noturēja aizlūgumu arī par mūsu nometnes levirzes vadītāju, pāragri mūžībā aizgājušo Intu Dreimani - Riekstiņu. Šā gada nometnē Inta nepiedalās. Līdz šim viņas redzes lokā ir bijuši visi Īrijas 3x3, ieskaitot arī pašu pirmo, kuram gan Inta pieteicās, bet mazliet par vēlu, jo tajā bija ļoti ierobežots vietu skaits. Enerģiska un ar pilnu atdevi viņa trīs nometnēs strādāja ar bērniem ievirzē Rīti raiti, valodiņa. Neizsīkstoša humora pilni bija viņas sagatavotie priekšnesumi Brīvā mikroфона vakaros un asprātīgas bija ludziņas, ko Inta iestudēja kā 3x3 Teātra ievirzes vadītāja. Viņa bija lielisks draugs un komandas biedrs ar īsti latvisku dvēseli.

Inta bija ieplānojusi būt kopā ar mums arī šonedēļ, bet liktenim bija citi plāni. Tieši vakar, 15.augustā, laikā, kad notika Svētbrīdis, Inta bija ceļā uz Latviju. Viņas urna tiks apglabāta Latvijā, bet viņa pati droši vien uz mums noraugās no kādas tālas zvaigznes un priecājas, ka mums iet labi.



Pa Īriju turpmāk ceļos latviešu bibliotēka, bet pirmie to apskatīja mūsu trīsreiztrīsnieki



Viena no lietām, kas pietrūkst, dzīvojot svešumā, noteikti ir grāmatas latviešu valodā. Tās pietrūkst visiem lasītgrībētajiem - gan pieaugušajiem, gan bērniem. Īrijas latviešiem pavisam drīz vairs nebūs jāraizējas par lasāmvielas trūkumu. Tieši pie mums – 3x3 nometnē - vakar notika mobilās bibliotēkas atklāšanas pasākums. Bibliotēkas grāmatu plaukti ir izvietoti pie automašīnas piekabināmā treilerī un jau šoziem pa noteiktiem maršrutiem tā dosies uz dažādām Īrijas pilsētām, pārsvarā tām, kur dzīvo visvairāk latviešu, bet izmēģinājuma braucieni ir paredzēti jau rudenī. Šai bibliotēkai tapt palīdzēja Latvijas

Sabiedrības integrācijas fonds, un akurāt šobrīd noris šī SIF atbalstītā projekta īstenošana.

Īrijas trīsreiztrīsniekiem pirmajiem bija iespēja ne tikai noklausīties Imanta Mieža stāstījumu par to, kā strādās bibliotēka, cik un kādas grāmatas būs pieejamas un kā tās būs iepriekš pasūtīnāmas, bet arī apskatīt pašu bibliotēku uz riteņiem un pat tajā paviesoties. Jāsaka, ka interese par latviešu mobilo bibliotēku vakar bija visai liela.



Nakts orientēšanās

(turpinājums no 1.lpp)

Vai dalībniekiem gāja grūt? Vai visus 18 kontrolpunktus viņi varēja atrast viegli? Galvu palauzīt jau noteikti nācās ne vienam vien. Toties, kad skrējēji atgriezās atpakaļ izejas punktā, katrs bija nopelnījis cepumus un tieši tā nometnes vadītāja Lāsma viņus arī sagaidīja. Katrai komandai tika paciņā ar cepumiem "Kraukšķis".

Pirmās, otrās un visu pārējo vietu ieguvēji tiks paziņoti un apalvoti nometnes noslēgumā.



3x3 kurpnieku ģilde: Paša taisīta kurpe kāju neberž!

Otrā diena 3x3 ādas apavu darbnīcā tika aizvadīta tikpat darbīgi, kā pirmā – kurpēm nu veidojas pavisam reālas aprises un daži kurpnieki jau šuj klāt kurpju zoles. Labai slavai ir vieglas kājas, tāpēc vakar 3x3 kurpnieku ģildei pievienojās vēl divi dalībnieki.

Protams, ka lielākā daļa ievirzes dalībnieku pašu darinātos apavus plāno valkāt kopā ar tautastērpu. To apstiprināja arī dejošanas ievirzes vadītāja Ieva Karpova, kura kurpju darināšanai izmanto ne tikai nodarbības atvēlētajā laikā, bet arī brīvajos brīžos. Kaut vai sēžot zālītē ceļmalā. “Gribas ātrāk pabeigt,” pasmaida Ieva. Savukārt 3x3 teātra ievirzes vadītāja Baiba Kalniņa neizslēdz iespēju arī praktiskākam kurpju pielietojumam. “Es reiz uz darbu pastalās aizgāju,” atminas viņa. “Biju izmežģījusi potīti, tā sapampa, un neko citu nemaz nevarēju uzvilkt kājās.”

Ādas apavu darināšana ir 3x3 Īrijas nometnē iepriekš Īrijā nepieredzēta ievirze, kas rosināja vairāku dalībnieku interesi. Sevišķi to, kuri uz nodarbībām netiek ikdienas pienākumu dēļ. “Šī ir ievirze, ko ļoti gribēju apmeklēt, bet darbs liedz,” pukojās informācijas centra vadītāja Santa Siliņa. Tikmēr ievirzes vadītāja Agrita Krieviņa apgalvo, ka iemaņu apgūšanai ir nepieciešamas vien divas nodarbības, ja tik būtu laiks un vēlšanās.

Ar ādas apavu izgatavošanu Agrita sākusi nodarboties 1997.gadā. “Ar ādas apstrādi nodarbjos jau sen, izgatavoju tradicionālos ādas izstrādājumus, bet apaviem pievērsos tieši pirms 3x3 nometnes Gaujienā,” atminas Agrita. “Mani uzrunāja Inese Krūmiņa, un aicināja pievienoties nometnei kā ievirzes vadītājai, iesakot izskatīt iespēju taisīt tieši apavus. Jāatzīst, kad es par tiem uz to brīdi vispār neko nezināju, un pat nebiju interesējusies!” Atklājās, ka arī informācijas iegūšana par seno apavu izgatavošanu nav diez ko viegls darbs – tās vienkārši nebija. “Atradu vienu rakstu žurnālā “Arheoloģija un Etnogrāfija”, kur bija apraksts par Rīgas apaviem,” atceras Agrita. “Ar to arī sāku, pat nezinot, kādi īsti izskatījušies tie Rīgas etnogrāfiskie apavi.” Vadoties pēc apraksta un zīmējumiem žurnālā, pirms nometnes sākuma divi vai trīs apavu pāri bija gatavi. Taču – ak, vai! Pirmās nometnes dalībniekiem par šo ievirzi nebija ne mazākās intereses. “Tomēr pamazām šī ievirze ir izpletusies plašumā,” atzīst rokdarbniece. “Man pat nācās atteikties no citu lietu mācīšanas, atstājot tikai apavus. Ap 2004.gadu klāt nāca arī pastalas, pēc nometnes dalībnieku pieprasījuma.” Agrita atminas, ka kādai deļotājai tika izprasītas pastalas, viena izjaukta, izpētīts, kā tā veidota, un pēc šī parauga tapa pirmais 3x3 pastau pāris.”

Jautāta, vai atminas savu pirmo zābaku pāri, un ar ko tas atšķiras no vakardien izgatavotajiem, Agrita atzīst, ka pirmajiem zole bija tikpat plāna, kā virspuse, bet diegi tika izmantoti visparastākie, tinot vairākās kārtās, un ievaskojot. “Taču tas pāris joprojām ir dzīvs!” saka Agrita. Viņa zina teikt, ka šādi pašrocīgi izgatavoti zābacīņi kalpos ilgi, un izdzīvos ne vienus vien Dziesmu un Deju Svētkus.

Jau šodien ādas apavu ievirzes darbarūķi ķersies klāt pastalu izgatavošanai, tāpēc šis ir īstais brīdis pievienoties draudzīgajam apavnieku pulkam Agritas vadībā un tikt pie pašrocīgi izgatavotām pastaliņām!

Kristīne



3x3 topošie kokļu pavēlnieki gatavojas pārsteigt



Aivis Krēsliņš, 3x3 kokļu spēles ievirzes vadītājs, apgalvo, ka kokli spēlēt var iemācīties ikviens, pat ja nav iepriekšējās pieredzes, muzikālās izglītības un nošu lasīšanas prasmes. Šim apgalvojumam droši var ticēt, jo Aivja pirmais publiskais koncerts norisinājās vien pēc mēneša, kopš viņš bija panēmis kokli klēpī. Bet, apmeklējot 3x3 koklētāju otro nodarbību, sev par pārsteigumu saklausīju pazīstamu melodiju dalībnieku, nevis maestro, izpildījumā.

No četrām dāmām, kuras izvēlējās pēcpusdienas pavadīt kopā ar Aivi un viņa koklēm, pašlaik vislabāk veicas SPA ievirzes vadītājai Kristīnei Ābraimai, tomēr viņa atzina, ka šī nav pirmā reize, kad tur kokli rokās. Nebūt ne sliktāk veicas arī Baibai Kalniņai, Zanei Laizānei un Zanei Kažotniecei – nav ne mazāko šaubu, ka koklētāju komandai būs ar ko pārsteigt pārējos dalībniekus nometnes noslēgumā.

Pats Aivis nekādu koklētāju meistarklases vadoni iz sevis tēlot negrasās, bet vaļsirdīgi atzīst, ka pats kokli iepazinis tik pirms pieciem gadiem, turklāt pedagoga lauri viņu nekārdina netik. Bet, kad Aivis sāk runāt par kokļu spēli, ikviens sajūt – viņš ar to elpo un dzīvo.

Aivja vārds ir ļoti cieši saistīts ar ārzemju latviešiem pazīstamo “Kokļu Zapti”, tomēr reti kurš zina, ka viņš spēlmaņiem pievienojies, nezinot par kokļu spēli itin neko. “Nezināju neko no notīm, no latviešu folkloras – vispār neko!” atzīstas Aivis. “Mani tas nekad nebija interesējis!” Ierodoties svešumā viņu salīdzinoši ātri pārņēma sajūtas, ko vidusmēra cilvēks nosauktu par nostalgiju. Bet Aivis meklē citus vārdus, lai aprakstītu šo smeldzi: “Dzīvojot Latvijā, tu neapzinies un nenovērtē to [latviskumu]. Visi apkārt kaut ko dara, tu esi savā zemē, starp savējiem... es pat tālāk nekad nebiju aizdomājies. Bet, kad aizbrauc prom, viss ir svešs – kultūra, cilvēki, un tad vienkārši iestājas tukšums.” Aivim pietika ar pusgadu svešumā, lai sāktu meklēt, ar ko tukšumu aizpildīt. Sākumā dejojis tautiskās dejas, tad pievienojies korim, un tad, caur koristiem, iepazinies ar Jēkabu Zariņu [Kokļu Zaptes dibinātāju], kuru sauc par “Kokles Virtuozu” un “Kokles Pavēlnieku”. “Pirmo reizi redzēju kādu, kas spēlē etnogrāfisko kokli,” atminas Aivis. “Biju iedomājies, ka tas ir kaut kas no muzeja Lavijā, man prātā nenāca, ka to joprojām kāds spēlē, turklāt, vīrieši. Es vēroju Jēkabu spēlēt paša komponētu skaņdarbu, un stāvēju atplestu muti. Tā skaņa piepildīja ne tikai istabu, bet arī cilvēku sirdis. Pēc tā pasākuma gāju viņam klāt un lūdzu, lai parāda, iemāca, pastāsta... Sajutos labi no brīža, kad man ielika kokli klēpī. Tālāk vienkārši nāca vēlēšanās spēlēt un trenēties vairāk un vairāk, apgūt jaunus akordus. Tam, ko tu vari dabūt no kokles ārā, nav robežu!”



J
O
K

Portālā Baltic-Ireland.ie lasāms raksts "3x3 saiets darbībā" un klāt tam raksturojoša fotogrāfija.

Nolādēta padarīšana

- Vai 3x3 nometnē kaut kur ir internets!? Man steidzami vajag nolādēt materiālus ievirzei! – Infocentrā ieskrien satraukusies ievirzes vadītāja.
- Internets šeit ir, bet saku uzreiz – slikts. Un, vispār Internets ir viena nolādēta padarīšana, - viņai atbild Inese.

Buča

- Tēēēēti, man vajag plāksteri! Es sasitu pirkstu! – asarām birstot, žēlojas mazā Daniela.
- Nekas, tulīt pāries. Gribi buču? –
- Griiiiibuuu, -
- Atskan skaļa un sirsnīga buča. Daniela brīdi ieklausās sevī un nopietni konstatē:
- Nepārgāja... -
- To visu nosaktās Zane, kurai apsaitēts pirksts.
- Varbūt ka man pārietu no bučas? – viņa prāto.

Atpiņķerē lūdzu!

- Judīte pagalam noskumusi mēģina atpiņķerēt savu kaklā karamo ķēdīti, kas pavisam samudžinājusies. Viņai tas nekādi neizdodas un viņa mīļi lūdz palīdzību Ilzei.
- Ilzīt, nāc man palīgā, tev tādi gaišāki pirksti.



Es runāju latviski!

Šīs nometnes pirmais krekla "Es runāju latviski!" ieguvējs ir Ričards. Viņa latviešu valoda atkal ir ļoti uzlabojusies, turklāt saviem vienaudžiem viņš rāda piemēru un dzied latviski . Apsveicam, Ričard!



Bez cenzūras

Šoreiz skolotāju seminārā piedalās arī paši skolojamie. Izskatās, ka puišis skolmeistaru ielenkumā ar dzīvi ir pavisam apmierināts.

Konkurss! Konkurss! Konkurss!

Vēl joprojām redakcijnav iesniegta pareizā atbilde. Atgadinam konkursa jautājumu: Mūsu vidū ir kāds nometnes dalībnieks, kurš ir ņēmis dalību itin visās Īrijas 3x3 nometnēs, arī šogad. Šešu gadu laikā nometnēs kopumā ir uztapušas apmēram 5000 fotogrāfijas, taču VIŅŠ ir pamanāms tikai dažās. **Kurš ir šis dalībnieks?**
Konkursa uzvarētāju gaidam līdz šovakaram. Ja uzvarētāja nebūs, tad balvu saņems - VIŅŠ – tas, kurš ņēmis dalību, bet praktiski nav fotogrāfijās!

Cits konkurss

Vakar, mums bija arī minikonkurss par to, kura māja ir redzama Santas zīmētajā bildē sadaļā "Bez cenzūras". Pirmā pareizo atbildi iesniedza Iveta Vaivare un viņu arī apsveicam ar uzvarētāja titulu un balvu!

Skolotāju kursi



Jau iepriekš rakstījām par to, ka šogad Īpaša uzmanība tiek pievērsta nometnes pusaudžiem un ka paralēli nometnei tepat *Lough Lannagh* atpūtas bāzē notiek arī Diasoras latviešu valodas skolotāju kursi tiem, kas nedēļas nogalēs, brīvdienās nometnēs un vasaras vidusskolās strādā ar tiņiem. Šos kursus vada Latviešu valodas aģentūras lektores Vineta Vaivade un Liene Valdmane, bet praktiskajās nodarbībās piedalās mūsu 3x3 ievirzes “Filmējam, neguļam” dalībnieki, jaunieši vecumā no 13 – 15 gadiem.

Šos kursus rīko Īrijas latviešu nacionālā padome (ĪLNP) projekta “Uzmanību! Pusaudži” ietvaros un prasmes te apgūst vienpadsmit skolotāji. Astoņi no viņiem dzīvo un strādā Īrijā, viena dalībniece ir no ASV, viena no Austrālijas un viena no Luksemburgas un četri semināristi ir ieradušies no Lielbritānijas. Seminārs notiek *Lough Lannagh* zālē dienas pirmajā pusē, bet brīvajā laikā skolotāji iepazīstas ar Īrijas 3x3 nometnes ikdienu, piedalās ievirzēs un vakara pasākumos.

Bite



Viens no mūsu patstāvīgajiem 3x3 atbalstītājiem ir latviešu partikas preču veikals Swords pilsētiņā pašā Dublinas pievārtē. Šoreiz mēs no sava sponsora, ka saka tautā, pamatīgi “norāvāmies”. Un zināt, kāpēc? Tāpēc, ka veikalam neesam iedevuši nedz plakātiņu, ne bukletus par to, kas ir 3x3. Veikala vadītāja par to pat sarāžusi mūsu Indru Jākobsoni, kurai ar “Biti” ir visciešākie kontakti. “Mani tincina un prasa, kas tas 3x3 tāds ir, bet es nevaru lāga izskaidrot”, pukojusies “Bites” saimniece Danuta Magdenko.

Apsolāmies, ka turpmāk labosimies un jau laikus nogādāsim Danutai visu nepieciešamo 3x3 reklāmu.

Par cik šogad nometnes tēma ir Maize, tad veikals “Bite” mums ir sagādājis rupjmaizes klaipus un sponsorējis sausmaizītes.

Veikals “Bite”, pilnā vārdā Bite Continental Food Market atrodas Clonmel House, Forster Way, Swords, Co. Dublin.

Mūsu 3x3 saietu atbalsta:



COMHAIRLE CONTAE MHAIGH EO
MAYO COUNTY COUNCIL



LATVIEŠU KULTŪRAS FONDS ĪRIJĀ
LATVIAN CULTURE FOUNDATION IN IRELAND



Ārlietu ministrija

“Trejlapis” redakcijā jūs gaida: Sandra Bondarevska, Kristīne Zaķe, Laima Ozola, Daira Lāce, Inguna Mieze, Lauris Karpovs Ziemeļis. Par ārštata korespondentu var kļūt ikviens no jums, kas raksta, zīmē, fotogrāfē un to visu iesniedz Jāņa mājā Info centrā.

Tipogrāfijas vadītāja ir Baiba Kalniņa un viņa tipogrāfijā ir sastopama tikai pa naktīm, toties viņa tur strādā katru nakti. Redakcija un tipogrāfija šogad atrodas Jāņa mājas virtuvē. Ieeja pa sāna durvīm Rietumu mājas pusē. Mīļi gaidīti!